

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

DUBBELSPION

DEEL 5: SOIREE IN DE AMBASSADE

Carl Lans

uitzending: KRO, zondag 24/11/1963

regie: **Léon Povel**

rolverdeling:

Protector: **Ton Kuyl**

Marakosh: **Gerard Hartkamp**

Sheerin: **André van den Heuve**

Mortziem: **Peter Aryans**

Vaani Sotar: **Herman van Eelen**

Kwentis: **Luc Lutz**

Lielée: **Fé Sciarone**

tandmedico: **Constant van Kerckhoven**

ambassadeur: **Ben Hulsman**

een meisje: **Elly den Haring**

persfotograaf: **Alex Faassen**

chauffeur: **Hans Veerman**

Skrypol-agenten: **Tonny Foletta**, **Huib Orizand** en **Donald de Marcas**

Leerak: **Frans Somers**

Marakosh: Maar kameraad Protector, waarom hebben wij Pentanië een eerder tijdstip van onze aanval gesuggereerd?

Protector: Het ware tijdstip staat nog niet eens vast, Marakosh.

Marakosh: Dus hebben wij Pentanië alleen maar voorbarig op de been gebracht?

Protector: Oordeelt u niet over dingen buiten uw specialiteit. 't Verdere is een zaak voor de Generale Staf, niet voor u.

Marakosh: Mijn verontschuldiging, kameraad Protector.

Protector: Aangenomen. Eh... bovendien, d'r zit ook op uw terrein winst in deze actie, vooral nu we niets militair hebben ondernomen.

Marakosh: U bedoelt onze aanvallen op hun federale regering via de Pentaanse dagbladen?

Protector: Hoeveel hebben we d'r op 't ogenblik eh... onder controle?

Marakosh: Van achtentwintig bladen in Pentanië zijn wij eigenaar, al weten zij d'r zelf niks van. Volgens directief trekken zij ten strijde tegen de corruptie van het federale gouvernement: "De vrijheid voorop", "Elke dag een nieuw schandaal", "Onverantwoordelijke voormobilisatie tegen Skrya", "Provocaties in precare situatie", (lachje) "Ontwapening enige uitweg." In de Senaat heeft die president Moclas het daar zwaar te verduren.

Protector: Natuurlijk heeft onze ambassade in Yalo een scherp protest ingediend tegen hun provocerende troepenconcentraties.

Marakosh: Maar waarvoor hebben wij dit alles uitgelokt?

Protector: Straks, Marakosh, als er nog tijd overblijft. Eerst uw rapport. Ik concludeer dat we Sheerin 2 geen verdere liquidaties mogen opdragen. Hij faalde met die piloot en het kostte 'm bijna zijn leven. En ons een sleutelagent, onze belangrijkste in heel Pentanië.

Marakosh: Ik erken, kameraad Protector, dat mijn advies in deze onjuist was. Toch bleef hij loyaal aan onze zaak. Hij probeerde het.

Protector: Marakosh, ik zei u al: een loyaal man kunnen we maken als een soort veredelde hond. Men kan 'm alles laten doen, maar voor een integer man geldt loyaliteit slechts tot aan een bepaalde grens. En hier ligt onze kwetsbaarheid in de zaak Sheerin: die Pentaan is integer. Geen hersenspoeling of wat ook kon z'n laatste bezit, die integriteit, geheel wegnemen. Ergo: er zijn dingen die hij niet doen kan. Het is dus nutteloos en gevaarlijk hem voorbij die grens te drijven. Dus, geen liquidaties meer voor Sheerin.

Marakosh: Overigens doet hij zijn werk nog beter dat de echte Sheerin Antau.

Protector: Hetgeen u, Marakosh, in de waagschaal hebt gesteld door 'm niet te vertellen dat hij toevallig nogal op z'n voorganger leek. Daargelaten nog zijn overeenkomst in bloedgroep. Wonder boven wonder dat ie bij die bloedtransfusie niet totaal door de mand viel.

Marakosh: Maar... hoe weet u...

Protector: Van die dorpsmedico die de transfusie gaf en 'm vertelde hoe weinig z'n gezicht gecorrigeerd was. Sheerin zal zich zeker afvragen waarom jullie hem die leugens over zichzelf hebben verteld.

Marakosh: Als u dit ook allemaal weet, dan hebt u dus mensen die mij...

Protector: Als ik een project superviseer, Marakosh, heb ik mensen, altijd, overal, om me dat te vertellen dat jij in je rapporten vergeet. Onthoud dat.

Marakosh: Die bloedgroepskwestie, die gelaatscorrectie... Ik zal 'm toch nog beter in het oog moeten laten houden.

Protector: Eh... in dat opzicht, hoe staat het met de nieuwe kernbatterij voor Sheerins gehoorapparaat? Als we die d'r in hebben, dan kan het ding onbepert uitzenden en zonder dat Sheerin het merkt.

Marakosh: Twee exemplaren zijn praktisch gereed voor de verzending naar Yalo, kameraad Protector.

Protector: Mm... Inmiddels komen we aan plan K. In het kort, die Pentaanse staf meent dat wij met onze veertigtons tanks via hun centrale dal nogal moeilijk door hun hoofdlinies kunnen breken, en dat we daarom liever via de zeekust langs de landengte van Tatosh zullen gaan. We zullen hun onjuiste mening zorgvuldig gaan versterken.

Protector: Dus... u wilt in werkelijkheid toch via het centrale dal? Maar hoe?

Protector: Niet uw zaak. U moet alleen maar ons plan Tatosh in handen spelen van de Pentaanse staf via Sheerin. Z'n Afweerdienst moet het in handen krijgen. Niet het plan zelf natuurlijk, maar eh... voldoende aanwijzingen d'r voor.

Marakosh: Maar waar eh... waar moet Sheerin ze vinden? Mm... Onze ambassade in Yalo, wat dacht u daarvan?

Protector: Mm. Ik denk zo dat het na al onze protesten tijd is om de gebruikelijke verzoening op touw te zetten.

Marakosh: Ook mijn mening. Een plechtigheid, met diplomaten, gouvernementsfunctionarissen, notabelen, enzovoort. En 's avonds als unicum bijvoorbeeld een... informele soiree...

Protector: Waarop onze man Sheerin als Afweer-officier incognito verschijnt om de situatie zogenaamd "grondig op te nemen."

Marakosh: (lachje) En een paar avonden verder breekt de Pentaanse Afweerdienst dan in bij onze ambassade...

Protector: ...en vindt in onze kluis precies dat wat wij kwijt willen. Overigens, kan Sheerin alweer werken?

Marakosh: Over een paar dagen. Hij is dat bloedverlies nu praktisch wel te boven. Wij moeten hem trouwens ook niet te veel tijd laten om na te denken.

In feite vermeed ik zoveel mogelijk over iets na te denken. Bijvoorbeeld over de vraag waarom Skrypol me had wijsgemaakt dat ze mijn gezicht geheel veranderd had. Liever nog dacht ik over de dingen die Skrypol niet had kunnen veranderen, zoals mijn vingerafdrukken. Die moesten in elk geval totaal verschillend zijn. Onwillekeurig had ik al vermeden vingerafdrukken achter te laten op gladde oppervlakken, op glazen meubilair. Misschien wel daarom had ik die handenwasmanie ontwikkeld. Ontvette vingers laten geen afdrukken achter. Zo'n voorzorg had overigens weinig zin, want als er eenmaal twijfel aan mijn identiteit ontstond, zou dat handenwassen mij niet redden.

(er wordt geklopt - deur open)

Mortziem: Meneer Vaani Sotar vraagt belet, meneer Sheerin.

Vaani Sotar, mijn onfortuinlijke, dus na-ijverige collega van spionage. Vaani was bekwaam, maar niet zonder humor. Een ware schelm. Hij viel gelijk met de deur in huis.

Vaani Sotar: Morgen wou je weer beginnen, hai? Maar wat dacht je van vanavond? Tenzij je natuurlijk al afspraken hebt of afspraakjes.

Sheerin 2: Mm? Wat is er dan vanavond?

Vaani Sotar: De verzoeningssoiree, m'n waarde, iets unieks, en in de Skrytische ambassade, in het hol van de leeuw. Niet makkelijk, maar je hebt wat goed te maken.

Sheerin 2: Ik? (lachje) Ik heb zelfs mijn bloed voor de federatie vergoten. 1.200 milliliter.

Vaani Sotar: Waarvan je 500 hebt teruggekregen, vergeet dat niet.

Sheerin 2: Ja.

Vaani Sotar: Wat je hebt goed te maken? Die herrie om dat document. Had het maar laten verbranden! Skrya's aanvalsdatum, hai! Als gekken zijn onze militairen aan het rennen gegaan naar hun oorlogsposities, in het geheim met de hele pers op hun hielen. En wat kwam ervan? Niks. Ja, behalve een dagbladschandaal, een tumult in de senaat en een nieuw kabinet. Ten slotte een Skrytisch protest op poten via een ambassadeur... Nota bene een hoofd Skrypol-agent... Brutaliteit... En nu de onvermijdelijke verzoeningsreceptie. Plus een soiree.

Sheerin 2: Soiree? Voor wat?

Vaani Sotar: Ach, ik zie eigenlijk niet waarom ze mij hebben uitgepikt om het jou te gaan uitleggen. Ik had het liever zelf gedaan, maar het ligt op jouw terrein, plus de eer, als het lukt.

Sheerin 2: Lukt? Wacht, ik begin iets te zien. Het terrein daar verkennen. Bijvoorbeeld voor het aanleggen van een luisterpost.

Vaani Sotar: Een luisterpost, microfoons, enzovoorts enzovoorts.

Sheerin 2: Ja, maar laten we 't dan meteen goed doen, Vaani. Die ambassade is een draaischijf voor Skrytische spionage. Als er ergens materiaal te vinden is dat inzicht geeft in hun werkelijke aanvalsplannen, ja, dan moet het daar wel zijn. Ja, al blijft het dan een tweede keus, hai.

Vaani Sotar: Tweede keus, ja, doodjammer, want ik kan geen vent Skrya binnenkrijgen. Skrypol ruikt ze op honderd mijl afstand. Ah, en de beroerdigheid is: onze lange Pentanen lopen daar in het oog, en de korte donkere mengtypen die bij ons vooral in het zuiden voorkomen, die voelen zich al halve Skrytiërs. Mij te onbetrouwbaar...

(Lielée typt - Kwentis aan de visafon)

Kwentis: Ja, 'k heb uw bericht op de tape. Morgen komt de chef terug. Ja, morgen. Leef lang... (schakelt uit) Die dingen staan niet stil, zeg, en altijd Sheerin willen ze hebben. We zijn ook veel te klein ingericht. Die mappen! Die dingen! Terwijl ik er al zoveel bij heb dat...

Lielée: Wat heb je erbij, Kwentis?

Kwentis: Sheerin heeft me kort gehouden. Ja, maar nu was hij even uitgeschakeld. Mijn kans, Lielée. Ik begon met een X-appartement om contacten te ontvangen.

Lielée: Je bent zelf aan het werk?

Kwentis: (lachje) Niemand om het me te verbieden, hai?

Lielée: Maar morgen komt Sheerin terug.

Kwentis: Goed, maar ik vertel het 'm pas als ik alles klaar heb. De kosten gooi ik door de verantwoording en behandel ik trouwens zelf. Hoofdzaak is, Lielée, dat ik het als loyaal Pentaan kan verantwoorden, zelfs al haal ik een sof... (visafoon zoemt -lachje) de video daar, rechtstreeks.

Lielée: (schakelt in) Ja?

Skrypol-agent 3: Ah, Lielée! Mag ik de chef?

Lielée: Hier komt meneer Kwentis.

Skrypol-agent 3: Kwentis? Eh... zeg, die vent die ik achter z'n broek zit is onderweg naar Yalo. Subject B.

Kwentis: Wat? Wie bedoel je, B?

Skrypol-agent 3: Eh... ja... niemand kan ons toch aftappen... eh... B, Boratis. Die.

Kwentis: Oh. Onderweg dus. Wanneer, en hoe komt ie hier aan, en waarvoor?

Skrypol-agent 3: Wanneer? Mm, overmorgen, 'n uur of 3-4, gewoon met de D-trein. Waarvoor, dat kan ik niet meer uitvissen, raak ik uit mijn hoofdopdracht.

Kwentis: 'k Zal het hier laten overnemen. Morgen op z'n laatst is de chef terug.

Skrypol-agent 3: Het signalement is al naar z'n huis. Leef lang.

Kwentis: Leef lang. (schakelt uit)

Lielée: Waarom schrok je, Kwentis?

Kwentis: Mm? Zie je, ja, ik eh... ik kan het je eigenlijk wel zeggen: 'k verwacht zelf ook een contact, vermoedelijk met diezelfde trein. Bortal, een handelaar. Hij pendelt tussen Skrya en hier. Ergens in Skrya zit één van Vaani Sotars mensen vast, geïsoleerd. Hij heeft materiaal in handen. Kan het niet hierheen krijgen dus...

Lielée: Maar... Vaani Sotar is hoofdafdeling spionage. Kwentis, daar mag je niet tussenkomen!

Kwentis: Maar ik moet toch wel? Vaani vond me minder geschikt, daarom duwde hij me naar dit sof-bureau. Wel, ik zal 'm wat laten zien. Ja, je moet meer vertrouwen in me hebben, Lielée, hè. Wist ik nu ook maar waarmee Sheerin bezig was! Hij leek anders dan anders, wat vind je?

Lielée: Hij... hij schijnt toch dieper dan het leek. Hij kon vroeger... walgelijk zijn, en nou is ie hoffelijk.

Kwentis: Des te beter. Ik mocht 'm niet, nou nog niet.

Lielée: Jij bent jaloers, Kwen. (visafoon zoemt)

Kwentis: (schakelt in) Meneer Sheerin?

Sheerin 2: Ah, Kwentis. Morgen kom ik terug. Ik hoor van Vaani Sotar dat je de zaken aardig lopend hebt gehouden.

Kwentis: Dank u, meneer.

Sheerin 2: Eh... mag ik eh... Lielée even?

Kwentis: Mm? Eh... ja, natuurlijk.

Lielée: Meneer Sheerin?

Sheerin 2: Ach, Lielée. Vanavond is er een soiree in de Skrytische ambassade. Ik heb via kanalen twee invitaties, oorspronkelijk bestemd voor de zoon van een fabrikant en... (kucht) en zijn verloofde. Ja, ik kan dus niet alleen gaan, dat is de moeilijkheid.

Lielée: Voor u... meneer Sheerin?

Sheerin 2: Mm.

Lielée: Ik dacht toch wel dat...

Sheerin 2: Aan mijn vele connecties, ongetwijfeld. Nee, nee nee, door bepaalde omstandigheden ben jij de enige die voor de verloofde in aanmerking komt. Afweer is tot op heden nog nooit in de Skrytische ambassade doorgedrongen. We mogen deze gelegenheid dus niet laten voorbij gaan.

Lielée: Het is dus... dienst.

Sheerin 2: Ja. Zo is het, Lielée. Mag ik je om 19:30 uur komen afhalen?

Lielée: Goed.

Sheerin 2: Mooi. En mijn persoonlijke dank voor je hulp. (ze schakelt uit)

Kwentis: Als voorwendsel lijkt het me wel aannemelijk, maar waarom jij? (lachje) "Omstandigheden." Da's een truc. Hij heeft genoeg vrouwen aan de hand.

Lielée: Het lijkt gek om het te zeggen, maar daarvan ben ik niet zo zeker meer. Wel dat jij erg jaloers bent.

Kwentis: Jaloers? Misschien. Maar...

Lielée: Maar?

Kwentis: (lachje) Maar ik krijg het idee dat je meer weet over Sheerin sinds een week geleden. Waardoor is hij anders?

Lielée: Nu dan, zijn broer in Noord-Pentanië is verdronken. Pas.

Kwentis: Hè? Hij zei toch vroeger nooit wat over z'n familie?

Lielée: Ik had eigenlijk het idee dat ie niet met ze overweg kon.

Kwentis: Of... of mij wilde sparen. (lachje) Ken je 'm slecht. Het eerste wat ie tegen me zei toen ik bij dit bureau kwam, was: daar komt een gelukkig jong mens, zonder familie.

Lielée: Kwentis...

Kwentis: Nou ja, wezen moeten d'r tenslotte ook zijn. Maar die man is een glasharde egoïst. (lachje) Hij zal wat rouwen om die broer!

Lielée: En toch, het heeft 'm aangegrepen. Hij... hij lijkt bijna wat in de war. Hij spreekt me netjes aan met Lielée, herinnerde zich die Lietaar verkeerd...

Kwentis: Als dat alles is...

Lielée: Bij... bij die bloedtransfusie was ie werkelijk van streek.

Kwentis: Ik vrees dat ie alleen maar heeft ontdekt hoe ie op jouw gevoel kon werken.

Lielée: Ha... door niet meer te weten dat ie in z'n jeugd uitstaande oren had? Die natuurlijk zijn gecorrigeerd? En wel te menen dat ie algehele plastische chirurgie had gekregen.

Kwentis: Moet ie vroeger wel erg lelijk zijn geweest. Hij is nog lang geen schoonheid, als ik het even zeggen mag.

Lielée: Het zuiverste bewijs voor zijn toestand is wel dat er praktisch niets aan z'n gezicht is gebeurd, volgens die medico dan.

Kwentis: Mm... Merkwaardig...

Lielée: Voor een man in shock?

Kwentis: Die verdronken broer, die is makkelijk na te gaan.

Lielée: O, Kwentis, Kwentis... jij zoekt overal wat achter.

Kwentis: De essentie van alle contraspionage. Van Afweer. Alleen geloven, meisje, wat als waar bewezen is. Daarmee moet ik trouwens als Afweer-man eh... carrière maken. Alleen om jou te krijgen, Liel.

Lielée: (lachje) Mag ik dat wel geloven?

Kwentis: Graag. Maar het hoeft niet, ik zal het je wel bewijzen. Over een paar dagen sla ik misschien m'n grote slag, Lielée, en dan...

Lielée: Kwentis, ik mag je graag. Natuurlijk wil ik niets liever dan jou vooruit zien komen. Maar voor een huwelijkscontract is toch meer nodig.

Kwentis: Voor mij niet.

Lielée: Maar misschien wel voor mij, Kwentis.

tandmedico: Eh... de schade... (kucht) Ja... die voortand is er heel uitgekomen. Ja, die klap had erger kunnen zijn, meneer Sheerin. Ja... We zullen hem er opnieuw in zetten, hè? Eh... bestraling, eh... hormonen, eh... groeit ie weer vast. In het begin wel voorzichtig ermee, hè?

Sheerin 2: Gelukkig dat het nog kan. Vanavond heb ik namelijk een afspraak. Ik zou moeilijk zo kunnen verschijnen.

tandmedico: (lachje) U zou wel opvallen, ja. Ja. Mm... Ik zal gelijk die porseleinvulling bijwerken. Eh... hé, vreemd! Als ik het niet wist dat hij van mij moest zijn, dan zou ik zeggen dat u ermee bij een collega geweest was.

Sheerin 2: Ik neem aan dat elke tandmedico dezelfde handelingen verricht: vullingen, enzovoorts.

tandmedico: Nee, het merkwaardige blijft, meneer Sheerin: haast altijd herkent de mens het werk van z'n handen. Natuurlijk, want het maakt deel uit van zijn eigen identiteit.

Sheerin 2: Ja, daar zit iets in, hai.

tandmedico: En, meneer Sheerin, hoe zou iemand ooit z'n identiteit algeheel kunnen verliezen? Al mist ie z'n geheugen, z'n familie, z'n landstreek, z'n spraak... Ja, wat dan nog? Hij heeft altijd nog zichzelf als levend herkenningmateriaal. Ja ja, daar denken veel mensen niet aan.

Sheerin 2: Zichzelf...

tandmedico: Ja.

Sheerin 2: Zoals hij denkt en doet, eh... zich gedraagt natuurlijk.

tandmedico: Nee, nee, nog eenvoudiger: z'n lichaam, hoofd, oren, voeten, handen, enzovoort.

Sheerin 2: Eh... vinderafdrukken?

tandmedico: Nee, mag u desnoods ook veranderen. De mens blijft herkenbaar, altijd. Een man kan beweren, zelfs geloven, textielwerker te zijn, maar het stof in de naden van zijn oude mantel, microscopisch onderzocht, bevat geen vezelstof maar metaaldeeltjes. De man is geen textielwerker, nee, metaalarbeider. Identiteit kan men niet verliezen. Ze zit overal in iemands corpus, eventueel in een oogverkleuring, in eh... z'n beendergroei... Ook in het gebit, ja ja.

Sheerin 2: Eh... vullingen en kronen enzovoorts.

tandmedico: Ja, krijgt u desnoods cadeau... ja, cadeau. (lachje) Stel u voor: u bent een ander en u doet maar of u meneer Sheerin was. U hebt alles, tot uw gebit toe, laten wijzigen om uw ware persoon te verbergen, feilloos. En dan komt u hier bij mij. U zit in deze stoel. Ja, wat kan u gebeuren, hè? Maar mis! U vergat iets. Ja... even m'n loep... (gaat ze halen) Ja, wacht even, m'n loep. Ja... Ja, ja, ja, 't is zo: kijk, hier.

Iets als dit: minuscule afschavinkjes aan een snijtand. Daaraan hebt u niet gedacht, hè? Deze uitgestoten tand... Ziet u ze? Platte uitschavinkjes van het gedurig tussen de tanden duwen van een mondstuk. U hebt jarenlang een blaasinstrument, laten we zeggen een sarifa bespeeld, en u valt door de mand. Ieders corpus zit vol kenmerken die niemand kan nabootsen. Het is een levend identiteitsbewijs als men het schrift lezen kan.

Sheerin 2: Ja. Het is werkelijk... curieus.

Het zweet brak me uit. Curieus? Het was erger dan dat, want voor zover ik mij kon herinneren had ik nooit een blaasinstrument, laat staan de moeilijke sarifa bespeeld... Terwijl de ouwe tandmedico verder babbelde en werkte, wist ik niet wat ermee te beginnen, met dit nieuwe, kleine, maar veelzeggende puzzelstuk. Waar paste het ergens in mijn probleem? En ook mijn commandeurservaring, waarvan ik mij niets herinnerde. Skrypol had me mijn geheugen teruggegeven, maar... wat had zij er uitgelaten? Ik was een alcoholmoordenaar. Nu was ik hoofd van de Pentaanse Afweer. Tegelijk was ik een Skrytisch patriot. Maar... wat was ik nog meer? Die avond was ik op de ambassade, gewapend met mijn miniatuurcamera, waarvan de lens was gemaskerd als een sierknop op mijn kleding. Ik zocht naar de mogelijkheid de receptiezaal te verlaten en de inrichting van het gebouw te fotograferen, en contact te maken met mijn werkelijke opdrachtgever, de ambassadeur, die - ik twijfelde er niet aan - deze soiree juist tot dit doel voor mij had georganiseerd. Maar... het was moeilijk hieraan te denken terwijl ik met Lielée danste op de Skrytische muziek van mijn verre vaderland, een muziek die mij op een vreemde wijze ontroerde.

Of... kwam het door Lielée?

Sheerin 2: Eén ding hebben ze zeker, Lielée: aangrijpende muziek. Maar waarvoor? Skrytiërs zijn niet zo gevoelig.

Lielée: Ik denk... omdat die muziek is geboren uit hun ellende.

Sheerin 2: Ja!

Lielée: Auw!

Sheerin 2: Wat?

Lielée: Past u op.

Sheerin 2: Eh... geen u.

Lielée: Ik bedoelde: je trapte op mijn voet.

Sheerin 2: Ja, het spijt me. Lielée, dit vreemde dansritme ken ik niet al te best.

Lielée: Ik had me je eigenlijk... als een volleerd... danser voorgesteld.

Sheerin 2: (lachje)

Lielée keek me onder het dansen aan. Er was iets in haar ogen dat ik niet kon doorgronden. Ik zei:

Sheerin 2: Meestal, Lielée, stellen we ons te veel voor van anderen. Of, te weinig. (iemand klapt in de handen)

Sheerin 2: Ach... ja, wisselen, Lielée. Ja, misschien krijg je nu een betere partner, hai?

stem: U vergunt mij, mevrouw?

Lielée: Natuurlijk. Tot straks.

Sheerin 2: Mm.

Zo. Nu door het gewoel heen, en dan.... Maar een klein donker meisje met uitdagende Skrytische ogen versperde mij de weg. Ze klapte.

een meisje: (klapt in de handen) Mijn beurt, meneer.

Sheerin 2: Ach, Merkatan junior.

een meisje: Natria. U bent de zoon van de grote Merkatan?

Sheerin 2: Ja. Het betekent machines. Spoorlocomotieven. Kortom, alles wat niet dansen kan.

een meisje: Ohoh, nee toch. Jammer voor u, want... 't zal toch moeten. We doen alsof tot het eind van de zaal. We zijn er zo... Achter deze voorhang. Zo... En die kant uit. Deze deur. (Sheerin gaat binnen)

ambassadeur: Heil Skrya. Gaat u zitten.

Sheerin 2: Heil Skrya, ambassadeur.

ambassadeur: U hebt de nodige minifoto's genomen?

Sheerin 2: Nog niet genoeg om mijn terreinkennis voor de Pentaanse Staf aannemelijk te maken.

ambassadeur: U hebt ons oogmerk goed geraden. Tevens hebt u vermoedelijk ook gezien welke ernstige fout u hebt begaan bij uw laatste opdracht?

Sheerin 2: Onvermijdelijk, ja.

ambassadeur: Door uw aarzeling die piloot te liquideren bent u zelf bijna doodgeschoten, en het document waarvan u zich meester moest maken ging bijna verloren.

Sheerin 2: Ja. En als Skrypol wat minder slordig gewerkt had, ambassadeur, dan was ik voor ergere blunders bewaard gebleven. Waarom heeft Skrypol mij leugens over mezelf verteld? Bijvoorbeeld over gelaatscorrecties, algehele verandering, terwijl ze bijna niets aan mijn gezicht heeft gewijzigd.

ambassadeur: Uw toon bevalt mij niet, Sheerin.

Sheerin 2: Mm.

ambassadeur: Bedenk: behalve misnoegen van de kameraad Protector rust op u een doodvonnis wegens moord, in dronkenschap gepleegd te Korasha.

Sheerin 2: Met mijn toon zult u toch genoeg moeten nemen, ambassadeur. Ik kan niet bevelen en kruipen tegelijk. Erger is dat ik mijn leven voor niets heb geriskeerd. De Pentaanse Staf heeft op grond van die door mij verkregen tijdstabel haar strijdkrachten hun oorlogsopstellingen laten innemen, en Skrya heeft niets ondernomen.

ambassadeur: Zo? Wij hebben dus niets ondernomen, meent de heer Sheerin. Meent ook, zeer gelukkig voor ons, de Pentaanse Staf, die ons ten grieve haar oorlogsopstelling heeft ontplooid. Haar opstelling, meneer, die wij maar niet aan de weet konden komen. Wij hebben ze dus via u uitgelokt en ze door verkennerhelikopters hoog boven het wolkendek...

Sheerin 2: ...laten fotograferen met infrarood, ja...

ambassadeur: Door het wolkendek heen. U ziet hoe vitaal uw opdracht was, Sheerin. Inrekenen van een quasi-valsemuntersbende met hun schijntabel voor verspreiding, afgestemd op ons zogenaamd tijdstip van aanval. Onze kameraad Protector is rechtvaardig. Naast het kenbaar maken van z'n misnoegen over uw fouten droeg hij mij op u zijn welgevallen te doen weten over het algemeen intelligent optreden.

Sheerin 2: Ach... Wilt u mijn dank aan de Protector overbrengen?

ambassadeur: Ja. Bijna was u doodgeschoten, terwijl u thans nog een belangrijker opdracht wacht.

Sheerin 2: Ja, een geënceneerde inbraak in uw ambassade. Ik neem aan, om het Skrytische aanvalsplan of wat daarvoor moet doorgaan aan de Pentaanse Staf toe te spelen, hai?

ambassadeur: Precies. Een blik op deze landkaart leert dat er maar twee hoofdplannen van opmars kunnen bestaan. Namelijk één via het centrale dal, dwars door het scheidingsgebergte, dus rechtstreeks. Het andere via de landengte van Tatosh, langs zee, een omtrekkende beweging.

Sheerin 2: Mm. En het plan dat u niet volgt, moet ik in de handen van de Staf manoeuvreren.

ambassadeur: Via een nachtelijke insluiping in mijn ambassade.

Sheerin 2: Mm.

ambassadeur: In onze kluis vindt u vanzelfsprekend geen militair plan - dat zou wat te verdacht lijken - maar althans voldoende aanwijzing op welk plan wij doelen.

Sheerin 2: Begrepen, ja.

ambassadeur: Als u deze kamer verlaat, dan loopt u wat rond, u maakt wat interieuroptnamen tot u er genoeg hebt. Later ontwikkelt u dan een procedure om via het dak vanaf de belendende Magistratuur der Belastingen hier binnen te komen. Wij mogen het u vanzelfsprekend niet al te makkelijk maken.

Sheerin 2: Maar de combinatie van de kluis? Hoe ontwar ik die?

ambassadeur: Hier is een adres van een man die u helpen kan. Een artiest. Jammer genoeg is ie er geen van ons. Bovendien zit ie momenteel in het bewaringshuis.

Sheerin 2: O? Maar eh... kan ik hem er wel uit krijgen als dat moet?

ambassadeur: Ik stel voor dat u de vijfde nacht na deze insluipt. Weliswaar een krappe voorbereidingstijd, maar er is haast bij deze zaak.

Sheerin 2: Uitstekend. Overigens, ik mag niet te lang uit de zaal verwijderd zijn. D'r is nog iets dat ik wilde bespreken.

ambassadeur: Ach ja... Over die nieuwsgierige medewerker van u? Kwentis?

Sheerin 2: Mm.

ambassadeur: Hoe u hem onschadelijk kunt maken? O, maar wij hielden 'm al een tijdje in het oog, Sheerin.

Sheerin 2: Onschadelijk... Nee... nee, ik zou hem liever nuttig willen maken, en dit voor hij al te veel over mij aan de weet komt.

ambassadeur: Overigens, wist u dat ie tijdens uw afwezigheid een eigen netwerk is gaan opbouwen?

Sheerin 2: Wat zegt u?

ambassadeur: Ja, hij heeft al het gebruikelijke geheime appartement gehuurd om er te telefoneren en besprekingen te houden, enzovoorts. Kort tevoren had ie al contact gemaakt met een zekere Bortal, iemand die tussen Korasha en Yalo pendelt. Een zakenman.

Sheerin 2: En die hij als zijn agent gebruikt?

ambassadeur: Juist. Maar wat uw Kwentis niet weet: zijn gediensige zakenvriend Bortal is in werkelijkheid een man van ons, van Skrypol. Hij is nu onderweg met de D-trein naar hier, Yalo. Eén van uw mensen heeft 'm ook al een tijdje gevolgd.

Sheerin 2: Ah, u bedoelt Boratis.

ambassadeur: Zijn ware naam. Ironisch genoeg kwamen wij door Kwentis te schaduwen aan de weet dat onze Boratis van twee wallen is gaan eten, dubbelagent is geworden. Als Boratis moest hij u zekere papieren in handen gaan spelen, maar als Bortal probeert hij zich via Kwentis aan u te verkopen. (lachje) Met dergelijke agenten heeft Skrypol geen pardon.

Sheerin 2: Noch de Pentaanse autoriteiten. Ai ai ai, daar is mijn Kwentis lelijk in getrapt. Nou... het opent mogelijkheden.

ambassadeur: Als u Bortal, alias Boratis, arresteert en 'm confronteert met Kwentis, dan...

Sheerin 2: Nee. Nee nee, dan staan Bortals nek en Kwentis' carrière op het spel. Ze zouden dan wel dwaas zijn als ze hun connecties bekenden. Nee, nee nee, ik moet dat anders spelen, ze ergens bij verrassing samenbrengen voor ik iemand arresteer. Ja, alleen dan kan ik Kwentis bedreigen met Familieblaam.

ambassadeur: En 'm uitrangeren. Ai ai ai, wat wij Skrytiërs al nut hebben van dat dwaze Pentaans idee van familie-eer. Ziet u een manier, meneer Sheerin, om die manoeuvre uit te voeren?

Sheerin 2: Een manier...? Mm... nou... misschien, ja. Ja, een vrij eenvoudige zelfs. Morgenmiddag komt die Bortal, alias Boratis dus hier in Yalo aan?

Ik maakte nog wat opnamen, kwam terug in de zaal, vond Lielée.

Lielée: U bent wel erg lang... weggebleven.

Sheerin 2: Ja, een beetje - hoe moet ik me uitdrukken? - verdwaald. Overigens, ik beklaag me niet, een interessant gebouw. (applaus)

Lielée: Stil! De ambassadeur!

ambassadeur: En thans, geachte vrienden, de toast op de spoedige beslechting van de geschillen tussen mijn kleine natie en uw groot, rijk en machtig Pentanië. Geschillen die tenslotte toch één ding bevestigen: het bestaan van onze broederschap, van onze lotsverbondenheid. Wij drinken op deze verbondenheid die zal leiden tot een duurzame vrede. Pentanië, leef lang! Heil Skrya!

stemmen: Heil! Heil! Heil!

Lielée: Wat heb je? Waarom drink je niet?

Sheerin 2: Hè? Eh... de persfotograaf maakte een opname van de ambassadeur. Ik schrok een beetje van het licht.

Lielée: Hij maakt nog wel meer opnamen. Drink liever, anders trek je de aandacht.

Sheerin 2: Ik eh... ik doe het liever niet.

Lielée: Je moet! De ambassadeur kijkt naar je.

Sheerin 2: O... Ja, ja, ik... ik... ik moet dan maar. (drinkt moeizaam)

Lielée: Wat heb je?

Sheerin 2: Hè?

Lielée: Je ziet spierwit.

Sheerin 2: Ach, nee.

Lielée: Leun op mij. Maar je hebt toch altijd gedronken?

Sheerin 2: Ach, nee...

stem: Wat gebeurt daar?

ambassadeur: Niets, niets, dames en heren! Niets belangrijks. Nogmaals, de toast die we allen zo van harte menen. Pentanië, leef lang. Heil Skrya!

stemmen: Heil! Heil

ambassadeur: Muziek! Dansen! (muziek zet in) Mag ik deze dans, mevrouw?

Een ogenblik was ik misselijk, ziek. Het hamerde in mijn kop. Maar niet alleen van de Skrytische wijn, ook van ontzetting over een onverwacht, ja beangstigend verschil met de echte Sheerin Antau. Ik kon niet tegen alcohol... Lielée had het gemerkt, Kwentis zou het horen, en dan... En dit was nog niet alles, d'r was meer. Maar voor ik erover kon nadenken, flitste me iets in het gezicht van vlakbij.

persfotograaf: Dank u.

Sheerin 2: Wat? Wat deed u? Wacht 'ns!

persfotograaf: Blitzopname.

Sheerin 2: Zonder toestemming?

persfotograaf: O, trek het u niet aan, we zullen u mooi retoucheren. Morgen staat u op de voorpagina, wat wilt u meer? Leef lang!

Lielée: We zijn gefotografeerd!

Sheerin 2: Ja. 't Verraste me.

Lielée: We zijn van Afweer, we mogen niet in de krant komen.

Sheerin 2: Ja, dat kunnen we in ons vak zeker niet hebben. Wat een blunder...!

Maar wat voor mij als opvolger van de echte Sheerin Antau was, was erger dan een blunder: een ramp! De echte Antau zat immers in Tryllis, duizend mijl hier vandaan. Hoe kon hij op twee plaatsen tegelijk zijn? Als die krant daar morgen in dat dorp kwam... Ik moest dus die foto laten verdwijnen. Heimelijk drukte ik het rode knopje in van mijn zogenaamd gehoorapparaat. Mortziems zoemer zou overgaan, hij zou meeluisteren naar wat ik over Lielées hoofd heen tot hem zeggen zou.

Mortziem: U had mij nodig, meneer Sheerin?

Sheerin 2: Het zou pijnlijk kunnen worden, Lielée. Die fotovent heeft ons gefotografeerd, kennelijk bij vergissing. Maar die foto moet worden weggewerkt.

Lielée: Hoe wilt u dat doen? Die kranten laten zich door niemand dwingen.

Mortziem: Ik heb het begrepen, meneer Sheerin. Ik zal aanstonds mijn connecties inschakelen.

Sheerin 2: Ja, wacht eens even, we hebben nog respijt, Lielée. De fotograaf is bezig daar bij de garderobe. Zie je? Kijk, in de hal. Kom mee. Eerst zien of ik het alleen afkan.

Mortziem: Dan wacht ik even, meneer. (ze gaan erheen)

Lielée: Blijf hier, er gebeurt daar iets bij de garderobe.

Sheerin 2: Hé... twee van het personeel. Ze versperren 'm de weg. Wacht.

Lielée: Nee! Meng je er niet in!

persfotograaf: In beslag nemen! Mijn camera! Maar dat is schending van persvrijheid!

Leerak: Integendeel, wij helpen u slechts ervoor te zorgen dat u de juiste foto's behoudt.

persfotograaf: Ja, maar u...

Leerak: Uw camera en de ontwikkelde negatieven krijgt u vanavond nog thuis.

persfotograaf: Ja, maar dat is toch ongehoord!

Lielée: Het ambassadepersoneel neemt de camera in beslag!

Sheerin 2: Ja, Lielée, veiligheid voor broederschap. Die fotoman zou wat buiten zijn boekje zijn gegaan.

Lielée: Of... is het de ambassadeur om die foto van jou te doen?

Die ambassadeur met zijn airs... Natuurlijk wilde hij mijn foto wegwerken en hij had het gedaan op de stomste manier. Ik, een Afweer-officier van Pentanië, incognito, nota bene beschermd door...de Skrytische ambassade. De gevaren stapelden zich wel op vanavond. Gelukkig had ik Mortziem nog, die via mijn apparaat kon meeluisteren.

Mortziem: Dus nog meer moeilijkheden, meneer. Als straks de persfotograaf die filmrol van de ambassade terugkrijgt, minus een foto, dat incident komt in de krant. Compromitterend voor de fabrikantenzoon in kwestie van wiens naam u gebruik hebt gemaakt. Hij hoort ervan en wandelt met het hele verhaal naar de autoriteiten, bijvoorbeeld generaal Tréponets. Dan vrees ik eh... moeilijkheden, meneer, tenzij we hieraan een draai kunnen geven.

Sheerin 2: Mm, ja, ja, maar wat doen we eraan, Lielée?

Lielée: Als het de ambassadeur om onze foto te doen is, als... Dan moet hij dus hebben geweten wie jij bent.

Sheerin 2: Van Afweer.

Lielée: Van Afweer, ja. En dan... dan kan het misschien...

Sheerin 2: Ja, natuurlijk, Lielée, dan kan dat maar één ding betekenen: dat hij hem wil gebruiken als herkenningfoto voor een aanslag.

Lielée: Voor een aanslag op jou?

Sheerin 2: Mm, dat zou alles kunnen verklaren.

Mortziem: Juist. Het zou alles verklaren, meneer, namelijk dat de foto niet te uwer bescherming door de ambassadeur wordt weggewerkt, doch tegen u. Juist.

Sheerin 2: Mm... Iemand, eh... Lielée, moet dan in het bezit worden gesteld van die opname, eh... iemand die mij ergens opwacht en dan...

Lielée: Maar... maar als ze nu werkelijk 'ns een aanslag op jou... ik... ik bedoel op ons plegen, en...

Sheerin 2: Eh... ja, stil nou, stil nou, Lielée, laat me even denken.

Maar ik luisterde naar het werkplan van Mortziem.

Mortziem: We moeten tijd winnen om deze aanslag te ensceneren. Verlaat u dus de soiree niet eerder dan... ja, precies 23:30 uur, meneer. Mijn connecties zullen die foto met spoed bij de ambassadeur laten weghalen. We geven hem aan een man die, voorzien van een zaklantaarn, zich opstelt aan de weg door het Centrale Park. Verder zorgen we voor een klein oponthoud voor uw auto. Vervolgens...

Ik luisterde. Mortziems plan was goed, zoals van hem viel te verwachten. De aanslagpleger moest zijn lantaren slechts een ogenblik op mij richten en dan wegrennen, waarop ikzelf een springpatroon, die ik in de vorm van een eenvoudige aansteker altijd bij me droeg, tot explosie moest brengen. Aldus zou het lijken of een onbekende vluchteling zoiets als een bom naar ons had geworpen.

Mortziem: Ziet u, het fraaie is dat, mocht de man later worden achterhaald of gaan babbelen, hij niemand iets beters kan vertellen dan een onsamenhangend verhaal, wat ons verdere bemoeiingen uitspaart.

Ze zouden dus één van hun misbare Pentaanse vrijwilligers voor het karwei gebruiken, en hoe minder hij wist hoe beter. De beproefde methode van Skrypol. Eenvoudig, zonder risico voor eigen agenten, en onfeilbaar. Er kon niets misgaan. Zo leek het mij toen.

(auto vertrekt)

Lielée: Waarom moesten we zo lang blijven op die afschuwelijke soiree? 23:30 uur. We hadden veel eerder kunnen weggaan.

Sheerin 2: Nooit direct gaan lopen, Lielée, als d'r gevaar dreigt. Je bent moe, is 't wel?

Lielée: Ik had langs de kortste weg naar huis gewild.

Sheerin 2: Gaan we ook. De weg door het stadspark.

Lielée: De kortste? Maar dat is de kortste niet.

Sheerin 2: Omdat de Magisterallee werd opgebroken, éénrichtingverkeer.

Lielée: Ah, ach ja. O, ik ben ook zo moe.

Sheerin 2: Ja, omdat je geschrokken bent. Geloof me, Lielée, ik heb voor hetere vuren gestaan.

Lielée: Het is... zo donker buiten.

Sheerin 2: Er gebeurt niets.

Lielée: Mij niet misschien, maar...

Maar verder kwam Lielée niet. De chauffeur hield plotseling in en vloekte.

chauffeur: Verdraaid! Wat is daar in het donker!

Lielée: Zet je lichten dan op.

chauffeur: Een vrachtwagen! Probeert nota bene te keren in deze smalle laan, de idioot. Zit praktisch vast.

Nou, ik zal 'm 'ns eventjes gaan vertellen hoe ik over 'm denk. (stapt uit)

Lielée: Sheerin! Dit is het! Dit!!

Sheerin 2: Uit de wagen, Lielée. Eruit! (opent het portier) Hier zitten we op een presenteerblad.

Volgens plan. Terwijl ik Lielée uit de auto trok, ontgrendelde ik mijn zwaar explosieve aansteker en wierp die op de achterbank. Tien seconden. Nu moest ik het afgesproken signaal geven.

Lielée: Kom nu. Kom nu toch!

Sheerin 2: Hier, je tasje. Zo. Daar ben ik.

Lielée: Stil toch! O, een licht! Iemand met een lantaren. Pas toch op!

Sheerin 2: Dekken, Lielée, dekken! (explosie) Asjeblief!

Lielée: Ik heb een stiftlamp. Kijk, daar, daar is ie!

Sheerin 2: Maar...

Lielée: Maar... maar hij...

Sheerin 2: Hij... hij steekt zijn handen in de lucht!

Ik vervloekte op dat moment heel Skrypol met zijn specialisme en taakverdeling. Waarom liep die vent niet weg, zoals 'm was opgedragen? Natuurlijk, omdat hem was verzwegen dat hij een aanslagpleger moest voorstellen. En daar stond hij, in Lielées lantaren, met zijn handen omhoog, denkend dat wij op hem hadden geschoten. Toen, te laat, zette hij het op een lopen.

chauffeur: Die vent met z'n handen omhoog, u hebt 'm toch geraakt, hoop ik?

Sheerin 2: Hè? Nee. Blijf allebei hier, ik moet die vent... (loopt hem achterna) Halt! Halt, jij! Blijf staan!!

Want het plan lag in duigen. Ik moest 'm nu wel achterna, doen alsof ik 'm wilde vatten en op die manier mijn geloof in deze ongeloofwaardige aanslag demonstreren. Ik rende de struiken in, tot ik een open plek bereikte en terstond bijna botste op...

Sheerin 2: O!

Skrypol-agent 2: 't Is in orde, meneer Sheerin.

Sheerin 2: Hè? Wie bent u?

Skrypol-agent 2: Ik? Laten we 't houden op een connectie met een wakend oog.

Sheerin 2: O. Maar... waar is...

Skrypol-agent 2: Hier ligt ie, buiten westen. Alleen kunnen we 'm nu niet verdonkeremanen. We zullen dus een echte aanslagpleger van het jongetje moeten gaan maken.

Sheerin 2: Huh. Had 'm dat dan toch van tevoren gezegd, waarom het allemaal ging. Nu is toch alles bedorven?

Skrypol-agent 2: De botterik. Vrijwilliger. Handen omhoog steken als ie een klap hoort. Het enige is: hij zal nu in handen van de reguliers moeten komen om de hele aanslag prachtig te bekennen, met de foto in zijn handje.

Sheerin 2: Ja, maar hoe kan hij bekennen? En die ambassadeur, die hangt.

Skrypol-agent 2: Die hangt toch. Dat wil natuurlijk zeggen: na z'n terugroeping. Verder geen nood. Hem hier hebben we 't spuitje al gegeven. 't Doet wonderen.

Skrypol-agent 3: De reguliers hebben gebeld. Ze komen zo. O... goeienavond.

Sheerin 2: Maar zijn jullie dan helemaal krankzinnig? Begrijp toch, die man getuigt dat hij niets heeft misdaan. Hij weet niet beter. En mijn chauffeur getuigt dat ie bleef staan en z'n handen omhoog hief voor hij aan de haal ging. De hele aanslag was ridicuul, terwijl ie voor alles overtuigend had moeten zijn. Ja, en hoe willen jullie hem voor de reguliers laten bekennen!? De waanzin!

Skrypol-agent 3: Nou, wacht u maar eens af! Goed zo, hij komt al bij.

Skrypol-agent 2: Leerak. Hé, Leerak.

Leerak: Wie... wie zijn jullie? Waar ben ik?

Skrypol-agent 2: Jij hebt een bom gegooid, Leerak, naar een auto.

Leerak: Ik... heb... Ik weet niets meer.

Skrypol-agent 3: We hebben het zelf gezien.

Leerak: Oooh... m'n hoofd... m'n ogen... Wat is er met me gebeurd?

Skrypol-agent 2: We hebben je moeten neerslaan, Leerak. We kwamen voorbij, alleen maar voorbij, Leerak. Je flitste je zaklamp, keek op de foto...

Leerak: Welke foto?

Skrypol-agent 3: Die je daar in je hand hebt.

Leerak: Ja... in m'n hand...

Skrypol-agent 2: En toen gooide jij een minibom in de auto.

Leerak: Ik gooide... een minibom...

Skrypol-agent 3: Gooide een minibom. Begrijp je? Dat heb je gedaan.

Leerak: Ik gooide een minibom... Ik gooide... Ja... ik herinner me, ja... Ik heb het gedaan.

Skrypol-agent 2: En dat zul je ze straks vertellen, Leerak. Jij weet dat het waar is.

chauffeur: Zo! Dus dat is die schoft?

Lielée: U hebt 'm.

Skrypol-agent 2: We hadden 'm nog net beet, juffrouw.

Skrypol-agent 3: Wat zo'n kerel toch bezielt!

chauffeur: Ah, dus hij gooide dat ding? En die vrachtwagen, die had er ook wat mee te maken.

Sheerin 2: Je hebt z'n nummer toch opgenomen?

chauffeur: Nee, hoe wist ik dat? Ik kwam meteen terughollen bij die klap. M'n wagen van binnen aan diggels! Mijn mooie wagen! Die kerel! Hé, jij, zeg op!

Leerak: Ik... ja, ik heb het gedaan. Ik heb 'm gegoooid.

chauffeur: Wie heeft jou die opdracht gegeven? Zeg op!

Leerak: Ik... weet het niet. (sirene - politieauto stopt) Ik weet niets. Ik heb het gedaan. Ik... heb het gedaan. Ik heb het gedaan!

De uitroep bleef me bij, onwezenlijk, beangstigend.

Leerak: Ik heb het gedaan! Ik moet het gedaan hebben! Gedaan!

Ik hoorde de nagalm lang nadat de man was weggevoerd. In het gegons van de huurauto die ons vervoerde leken de stemmen verweven. Misschien was ik toch nog niet geheel hersteld. De middag, die avond, alles schoot me door het hoofd: tandarts, fotograaf, fliitsen, fluisteringen, galmen, dreigingen.

Lielée: Deze dans kent u niet. Ik dacht dat u toch wel volleerd was.

ambassadeur: De vijfde nacht moet u laten inbreken, aanwijzingen over ons plan in handen spelen van uw Staf.

Mortziem: Kwentis heeft een X-appartement. Hij wordt een gevaar. Hieraan moet u iets doen... iets doen... Ruim 'm uit de weg! Uit de weg! Uit de weg!

Sheerin 2: Nee. Nee, ik kan niet, ik kan niet.

Sheerin 2: Nee, nee nee, nee! nee!

Lielée: Ah, u voelt zich niet goed? U bent toch nog niet hersteld?

Sheerin 2: Ah, ik eh... ik was alleen in gedachten, Lielée.

Mijn hoofd gloeide en gonsde, mijn gedachten vlogen verder. Ik moest Kwentis in mijn macht krijgen, morgen, zijn Bortal was de dubbelspion Boratis. Daar kon ik 'm op pakken. Als... als...

Lielée: Maar je bent ook gefotografeerd, Sheerin. Je foto mag niet worden gepubliceerd.

persfotograaf: Jullie nemen me m'n camera af. Waarom?

Lielée: Dat de Skrytische ambassade je in het openbaar beschermt! Het plaatst je in onmiddellijk gevaar.

Mortziem: Een aanslag op u. Ik zal het wel regelen.

Lielée: Geënsceeneerd, Sheerin, dat begreep ik wel. Die man weet niets.

Leerak: Ik weet het wel, ik weet alles. Ik heb het gedaan. Ik heb het gedaan.

Skrypol-agent 2: Een spuitje, een klein spuitje, Skrypol kan wonderen doen met een spuitje.

Sheerin 2: Kijk er niet naar, Sheerin, de waarheden stapelen zich op, hoger, hoger. Als je d'r over heen valt, verlies je alles, jezelf, jezelf.

ambassadeur: Ook uw nek, ja, Sheerin. Er wacht u een doodvonnis in Skrya, denkt u daaraan. Moord in dronkenschap.

Ik voelde in het donker een lichte aanraking.

Lielée: U hebt verhoging. U bent nog niet beter, meneer Sheerin. De wijn vanavond maakte u ziek.

Dit was het. Dit. Het raadsel dat ik had weggestopt de hele avond. Het vonnis, en de wijn. Want hoe kon ik een moord hebben gepleegd in dronkenschap als één glas Skrytische wijn me al ziek en misselijk maakte? Het kon niet, het was onmogelijk, even onmogelijk als... die stem.

Leerak: Ik heb het gedaan. Ik heb het gedaan!

Er ging een dreiging van uit, een beklemming. Ik drukte 'm weg, diep, diep... Dit kon ik er niet bij hebben. Het was

alsof een... een net zich langzaam om mij heen begon samen te trekken. Hoe ver was ik er al in verstrikt?

(er wordt een nummer gedraaid)

Kwentis: 4-6-7-9-3.

persfotograaf: De fotograaf. Ik zou nog terugbellen voor verslag.

Kwentis: Mm...

persfotograaf: Uw eh... wat eh...

Kwentis: Mm?

persfotograaf: O, u bent niet alleen. Maar kan ik vrijuit spreken?

Kwentis: Ja.

persfotograaf: Komt ie dan. Allereerst, het plaatje van die fabrikantenvent was makkelijker te nemen dan ik dacht. Hij zag me niet eens aankomen, schrok zich een aap van m'n flitser. (lachte) Geen wonder trouwens, hij stond met z'n glas in de hand, doodberoerd van de wijn. Moordplaatje.

Kwentis: Hij... wat?

persfotograaf: O, da's één van die lui. Maar als iemand niet tegen alcohol kan, waarom drinkt ie dan, hai? Nou, en toen gebeurde dat wat u had voorspeld: ze pikten m'n filmrol in.

Kwentis: Mooi.

persfotograaf: Daarnet bracht een koerier van de Skrytische ambassade het spul terug, ontwikkeld.

Kwentis: En?

persfotograaf: De opname van de fabrikantenzoon is eruit geknipt, met verloofde en al.

Kwentis: Interessant.

persfotograaf: Nou, mij is het duister. Enfin, blij u van dienst te zijn geweest. Anders een mooi latertje vanavond. 0:50 uur! Nou, ik ga naar bed.

Kwentis: Wel te rusten dan, en leef lang.

persfotograaf: Leef lang, meneer Kwentis. (legt de hoorn neer)

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (9/2007)

Dit script is het werk van een hoorspelliëfhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.